

ULOGA ŽENE U EVANGELIZACIJI

Ljiljana MATKOVIĆ

Kad sam bila zamoljena da kažem ovdje nekoliko riječi o ulozi žene u evangelizaciji, prva mi je pomisao bila da je to stoga što je ova godina proglašena od Ujedinjenih nacija Godinom žena. Kako ju je osim toga papa Pavao VI proglasio Godinom pomirenja, onda bi se to dvoje i nehotično moglo povezati. No ja ipak ne mislim da žene predstavljaju front s kojim bi trebalo sklapati primirja. Isto tako ne mislim da im treba davati neki ustupak na ovakvom skupu. Mjesto im treba dati, a ne ustupak.

I prije 1975. godine sazrelo je uvjerenje da se u rješavanju bilo kojeg životnog problema ne može zanemariti uloga i doprinos žena. Poznato je da one sudjeluju u rješavanju ključnih pitanja čovječanstva kao što je pitanje mira u svijetu, problem ekonomske krize, zaštita čovjekove okoline itd. Prema tome razumljivo je da i u evangelizaciji one imaju svoju ulogu i svoju riječ. Čak se može reći da evangelizacija, koja bi isključivala žene kao aktivne subjekte, ne bi bila evangelizacija nego bi bila anti-evangelizacija. Zašto? Zato jer je, unatoč diskriminaciji koja još uvijek prema ženama postoji, suvremeni čovjek, bio on muškarac ili žena, ipak naviknut na njihovu suradnju. Taj suvremeni čovjek bit će nepovjerljiv prema svakoj djelatnosti Crkve u kojoj bi primijetio klice diskriminacije ili omalovažavanja žene. Dakako, s punim pravom.

Upravo je u evangelizaciji uloga žene beskrajno velika. Ne samo zato što na današnjeg čovjeka više djeluju svjedoci nego teolozi, nego i zato što su žene uronjene u sve moguće životne situacije. One su u neposrednom kontaktu sa životom na samom njegovu izvoru, tu mislim na djecu, a i na njegovu izmaku, tu mislim na starce, o kojima se pretežno brinu upravo žene. Osim toga one zauzimaju danas u društvu sve položaje počam od najviših do najnižih. To se može reći, makar u brojčanom pogledu daleko više zauzimaju nažalost ove druge. S obzirom na svoje prirodene karakteristike imaju i svoja vlastita iskustva s kojima mogu samo obogatiti evangelizaciju. Usuđujem se čak reći da su u današnjem materijaliziranom svijetu upravo žene nositeljice duhovnih vrijednosti. To se na svakom koraku može osjetiti. Osim toga imaju razvijeni senzibilitet za nadnaravno. Nisu zarobljene ni tehnikom ni karijerizmom. Kadre su životu dati ljepotu i smisao. A nije li upravo to Radosna vijest?

Da bismo se uvjericili u ovo što sam maločas rekla, treba sa ženama razgovarati i pazljivo ih slušati. Pitala sam neke žene kako zamišljaju evangelizaciju. Svima njima bilo je zajedničko inzistiranje na konkretnom životu, kao načinu da se duhovno utjelovi i ostvari. Majka četvero djece rekla je: »Moja je evangelizacija savjesno vršenje mojih svakodnevnih dužnosti, raditi s ljubavlju i ono što je dosadno.« Neka druga žena rekla je ovo: »Iz ka-

bineta se ne može evangelizirati, niti iz automobila. Treba poći među ljude. Ući u vlakove, tramvaje, autobuse, pješačiti i gledati oko sebe.« Mlada djevojka rekla je ovo: »Danas se traži primjena vjere. Ako svoje riječi ne možemo potkrijepiti vlastitim životom, bolje je da šutimo.«

U suvremenom svijetu 40% žena je nepismeno. Mnoge nisu kadre, zbog nedostatka izobrazbe, formulirati svoju vjeru, niti izraziti svoju misao. Doduše i nepismen čovjek može evangelizirati. Ali zar treba naglašavati kakav je to hendikep, kakva je to izolacija od svijeta i ljudi, biti danas nepismen? Sve je to zapreka i evangelizaciji. Što su bolje osigurana ljudska prava žena, to su bolje osigurane i mogućnosti da se žene uključe u proces evangelizacije kao aktivni subjekti. A upravo se to traži. Čitav narod morao bi sudjelovati u evangelizaciji, i starci i djeca, a kamoli ne žene. One su ogroman rezervoar energije na koji se na žalost u okviru Crkve nedovoljno računalo. Ostaje još uvijek otvoreno pitanje: kako aktivirati žene u procesu evangelizacije? Odgovor na to pitanje ne može biti konačan, ne može se dati. On se može davati u životnom kontekstu naše današnjice. Mogu ga davati teolozi. Ali najvažnije je da ga daju žene same.

*

KOJI SU KRITERIJI USPJEŠNOG EVANGELIZATORSKOG DJELOVANJA?

Dr Josip TURČINOVIĆ

Ja sam mišljenja da bi bilo veoma važno kao nadopunu — radije nego li izlaganje — formulirati jedno pitanje svima nama zajedno za koje ja imam dojam da je neizgovoreno, a da je dominiralo čitavim radom ovdje na Tjednu. Formulirao bih to pitanje ovako: ima jedna tjeskoba u evangelizatorskom naporu a ta tjeskoba se odnosi na uspješnost napora koji se na različite načine poduzimaju, kako u razmišljanju tako i u djelovanju, kako pojedinaca tako i struktura tako i bazičnih zajednica u Crkvi. U vezi s time formuliram pitanje: *ne bi li trebalo pred zadatkom evangelizacije temeljito razmisliti koji su kriteriji uspješnosti evangelizatorskog djelovanja koje se vrši i koje se namjerava vršiti?* Ovim bih pitanjem koje smatram ključnim zaključio. To je sve.

* * *

Predsjedavatelj Tjedna dr *Sagi-Bunić* se zahvalio Turčinoviću na kratkoj riječi a na oštro postavljenom pitanju. Primijetio je da je šteta što dr Turčinović nije barem malo i odgovorio na postavljeno pitanje, jer je nemoguće sasvim odgovoriti. Sasvim će nam na to pitanje odgovoriti tek *eshaton*.